

ЗМИЯ ПОДЪ КРИНЧЕТО

ПО И. ЗЛАТОУСТЪ

Дяволътъ нито оре, нито копае, а ходи по земята и прави зло на хората.

Единъ лѣтенъ день бай Петко отиде за снопи на нивата. Товари, що товари, изкамари колата. Останали бѣха на земята още десетъ снопа. Бай Петко се почеса по тила:

— Да ги натоваря ли, или да не ги товаря?

— Я ги натовари!

Бай Петко се обърна и видѣ задъ гърба си единъ куцъ грозенъ човѣкъ, съ рога.

— Не мога да ги натоваря, — каза Бай Петко, — пжтьтъ е много стрѣмень, ще ми се прекатури колата.

— Нѣма да се прекатури, мене слушай, — отвърна непознатиятъ, — мене слушай, натовари ги. Ако ги оставишь, до довечера ще ги изкълватъ врабцитѣ.

Бай Петко претовари колата и когато потегли, куциятъ човѣкъ трѣгна напреде му и бърже-бърже превали хълма. Щомъ като се потули отъ бай Петковитѣ очи, той нарисува съ прѣстъ на земята едно колело и, като стѣпи въ колелото, изведнѣжъ се превърна на костенурка. Костенурката пропѣлъ на синура, кждето пжтьтъ бѣше най-стрѣмень и тамъ спрѣ. Подирѣ нѣкое друго време затруполѣ претоварената кола на бай Петка. Олюлѣха се снопитѣ и бай Петковото сърдце примрѣ. Тъкмо когато предното колело дойде на най-опасното мѣсто, косте-